

drobtinice, kar si privojskujejo. Kaj hočemo Slovenci in Slovani? Le pravico glede jezika, šol, poslancev, uradovanja. In to si moramo priboriti. Vdati se nečemo. Ko zmaga naša pravica, bo zopet srečna Avstrija. Naša politika bodi vedno krščanska. Delajmo z Bogom, delajmo na krščanski podlagi, pa bo Bog z nami in zmaga enkrat mora biti naša. Zato: Slovenci ne udajmo se!

Govorniku se za lepe, podučne besede iskreno zahvali v imenu vsega zbora, veleposestnik Jož. Lorber od Sv. Petra.

Tretji govornik, g. J. C. iz Maribora je govoril o slovenski zavednosti jako poljudno in pristrčno.

(Govor v celoti smo objavili v prilogi št. 48.)

Tudi ta govor so vsi živahno odobraval. Župnik J. Frangež zahvali vodstvo polit. društva in vse zborovalce za ta lepi shod, ki bi naj obrodil obilo sadu. Na to se soglasno vsprejmejo predlagane resolucije. Predsednik društva še opomni ljudstvo, da se ravnokar pričinja stoletnica rojstva Slomškovega ter z živiočlenci na sv. očeta in presv. cesarja, katerim je ves zbor trikrat navdušeno pritrtil, zaključni pomenljivi shod.

Razbito pogajanje.

Desnica in levica v državnem zboru sta se posvetovali, kako zadostilo se naj da Čehom, ki so po krivični odpravi jezikovnih naredb globoko užaljeni in nočejo sodelovati v drž. zboru. Nemci so se tudi posvetovali in s tem pripoznali, da se je zgodila Čehom krivica. Toda vsa posvetovanja in pogajanja niso imela upeha zaradi trmoglavosti Nemcev, ki nočejo Čehom ni trohice privoliti. Sedaj bodo Čehi začeli zopet ovirati delovanje državnega zbora, da tako prisilijo vlado, naj popravi storjeno krivico ali pa odstopi. Vlada se namreč potrebuje pred novim letom, da ji državni zbor dovoli začasni proračun, nagodbeno kvoto in zakon za razdelitev užitnin. Ako Čehi ne dajo miru, potem so dnevi Claryjevega ministerstva šteti.

Iz delegacij.

V delegacijah je govoril minister za vnanje stvari grof Goluhovski o položaju naše zunanje politike. Grof Goluhovski je že mnogo škodoval naši zunanji politiki, a koristil se le malo. Da se je ogreval za zvezo z Nemčijo in jo hvalisal, kakor da bi nam ta zveza res kaj koristila, kaže njegovo veliko politično kratkovidnost. Tožil je sicer o naši trgovini, tožil o naših slabih gospodarskih razmerah, a tega ne uvidi, da je mnogo

na tem kriva Nemčija, ki nas povsodi stavi v ozadje. Grof Goluhovski bi ravno našo politiko moral postaviti na lastne noge, a za to nima sposobnosti. Češki poslanci bodo grofa hudo prijemali zaradi zavožene njegove politike.

Krščansko-socialno delavstvo.

V nedeljo dne 3. dec. se je vršil na Dunaju shod avstrijskih krščansko-socialnih delavskih društev. Tudi Slovenci so bili častno zastopani na shodu ter se je jeden izmed njih dr. Krek izvolil tudi v strankino vodstvo. V programu se je sprejela točka, da delavstvo postopa samostojno, toda v krščansko-social. duhu in da židovstvu, ki v socialdemokraciji vodi delavce za nos, napove najodločnejši boj.

Najnovejša trozveza.

Med Nemčijo, Anglijo in severno-ameriškimi Zveznimi državami se je ustanovila trozveza, ki vzbuja povsod veliko pozornosti. Trozveza si je naredila neki načrt, ki se glasi: Afrika Angliji, Evropa Nemčiji, Amerika severno-ameriškimi državami, Azija pa se prepusti Rusiji. In kje je Avstrija? Avstrija je določena za Nemčijo, in res že čutimo, kako nemški rogovi silijo in se vmešavajo v naše razmere. Avstrija se že pripravlja za Nemčijo. Le z odločno slovansko politiko se lahko rešimo Avstrijo, našo ljubo domovino. Zato pa se bojimo povsodi nasproti ugonoblja-jočemu nemškemu uplivu!

Vojska v Južni Afriki.

Pri Modder-Riverju so bili Angleži pošteno tepeni. Kakor poročajo berlinskimi listom iz Londona, so izgubili Angleži 1800 mož ranjenih, ubitih in vjetih. Vsi častniki pomorske brigade razun dveh so ubiti. Posamni polki so izgubili nad polovico častnikov. General Methuen je sam ranjen na nogi in so ga odpeljali na postajo Oranje River. Toda ne samo to. Vsa Methuenova armada je zastražena od vseh strani tako, da se ne more ganiti. Na dveh straneh ji ovira gibanje reka brez mostov, na ostalih pa burska armada. General Methuen bi sedaj nujno potreboval konjenikov in artilerije od zadaj, a pomoč je še v Kapstadtu. Ob železnici mej Belmontom in Kimberleyem je vse polno Burov, posebno močna četa se je pa sedaj pokazala pri Olifantsdamu, kakih 10 km. južno od Kimberleya, ki gre Methuenu nasproti in se bo moral ta v kratkem meriti z dvema burskima armadama. Z vzhodnega bojišča še vedno ni nikakih poročil.

so se vrnile v toliki meri, da smo se v petek zvečer, ko smo prišli v bližino mesta Brindisi, skupno poslovili od suhe zemlje za naslednja dva dni, ko ne bomo videli niti toliko suhega, kakor so trdili mornarji, da bi se lastovica odpočila. Zgodilo se je tako. V soboto in nedeljo delila je naša Elektra, daleč od suhega oddaljena, valove sredozemskega morja. Nepregledne morske planjave pred nami — obdajalo je krog in krog jasno čisto nebo. V ladijo so se zaletavale pliskavke ali delfini, jadernike pa so obletavali morski golobi. Drugih živali nismo opazili, dasi smo imeli te dni lepo, tiho morje. Vznemirile so nas nekatere ladje brez praporjev; trdili so, da se vozijo na takih barkah morski roparji; kateri se še baje vedno nahajajo v grško-turških vodah.

V soboto in nedeljo dopoldne ozirali smo se zaman po suhi zemlji. Ložje bi se sprijaznili z večnim morjem, ko bi nam ne primanjkovalo pitne vode in zdravega, čistega živeža. Ta pomankljivost pa nam je ljubezen do suhega tako pomnožila, da smo začeli ihteti po suhi zemlji. V veliko tolažbo in radost zapazimo v nedeljo popoldne okoli 4. ure daleč pred nami v sredini morja malo piko; bili smo na njo opozorjeni. Kazali so nam otok Kreta, katerega bomo, kakor so trdili mornarji, okoli 10. ure dosegli. Ker

smo bili v dogledu tistega kraja, kjer nas čakajo naporni in kritični dnevi, kjer bomo morebiti pustili življenje na bojnem polju, hiteli smo na krov, da bi že od daleč v duhu prehodili ta usodepolni svet.

Domisljija nam je slikala razjarjene Turke, ki vihte ostre meče nad kristjani; v spomin so nam stopale roparske turške druhal, ki so nekdanj pod svojimi radži pustošile slovansko zemljo, požigale naše vasi, ter trpinčile krščansko ljudstvo. Kdo od nas naj bi na tem pustem otoku kaj boljšega pričakoval, ker nam je bilo znano, da Turku diši krščanska kri?

Pogled na otok delal je na nas le žalostne vtise. Opaževati je bilo mnogo krašovitih gora in duplin, ki so bile krvoločnim roparjem v pripravno stanovanje. Ko smo tako zmajevali in tarnali, v dvomu vozeči se ob neprijaznem obrežju krečanskem, naznani se nam okoli 10. ure zvečer, da smo dosegli svoj smoter. Dospeli smo v Süda-Bai. To je najznamenitnejši krečanski zaliv; vode njegove nikoli ne zdvijajo morski vetrovi, ker ga obdaja malo da ne krog in krog visoko gorovje in ga tako varuje pred močno sapo. Zaradi te prednosti osredotočilo se je v tem zalivu pomorsko vojaštvo vseh evropskih sil, ki so bile na Kreti zastopane.

Dopisi.

Maribor. (Društveno življenje.) Zadnji četrtek so se odprli krasni prostori mariborskega Narodnega doma slovenskemu občinstvu. Otvoritveno slavnost je priredila naša čitalnica. Marsikateri se je bal, da bo velika dvorana, ki je namenjena za večje slavnosti, le skromno, redko napolnjena. A varal se je, kdor je nosil to bojazen v svojem srcu. Dvorana in galerija, vse je bilo polno rodoljubnega ljudstva iz vseh stanov. Še živimo v Mariboru Slovenci, rekel je ta večer marsikdo zadovoljno, in drugi so zaupljivo pristavljali: in še zmeraj več in več bo nas prišlo skupaj. V krogu mariborskih Slovencev pa ta dan nismo gledali samo razumnštva, ampak še večje število zastopnikov delavskega stanu. To je bredvomno veselo, nadepolno znamenje, kojega ne smemo prezirati, ampak vpoštevati pri vseh nadaljnjih prireditvah. Čitalnica je po spretno urejenem sporedu nudila občinstvu dobrodejno zabavo. Na glasovirju sta igrali dve odlični dami z globokim čustvom in z veliko izurjenostjo slovanske kompozicije. Petje je bilo izborno, za kar smo se toplo zahvaljevali pevovodji in krasnim pevkinjam ter pevcem. Tudi dve gledališni igri sta se uprizorili. Kar se tiče vsebine teh iger, sicer ne moremo izreči pohvalne besede, a kar zadeva predavanja po igralkah in igralcih, vsa čast jim! Slabo igral ni nihče, a nekteri so nas s svojim naravnim, dovršenim igranjem kar osupnili. To ni bilo spoznati, da so diletantje! Mi se veselimo, ako bomo imeli kmalu priložnost, jih videti tako umetniško nastopati tudi v ulogah, prikladnim slovanskim običajem in nazorom. — Zadnje nedeljo je bila že koj druga slovenska veselica v Narodnem domu. Priredilo jo je bralno in pevsko društvo »Maribor«. Občinstva je bilo vsaj toliko, kakor v četrtek, če ne več. Veščaki so cenili število nad 1000 ljudi. Naslajali smo se ta večer ob milih zvokih jugoslovanske tamburice in ob krasnih glasovih slovanske pesmi. Izmed iger je posebno dobro ugajala prva »Nemški ne znajo.« Druga je bila »Garibaldi.« Večinoma so se igralci in igralki bili prvokrat na odru, vendar so z dobro premišljenim igranjem dokazali, da imamo tudi iz njihovih vrst pričakovati izvrstnih diletantskih moči. Največ pozornosti pa je vzbudil v dvorani Miklavž s svojimi angelji in skratelji, ki je prišel navzočih otrok obdarovat, opominjat in poučevati. Ah, to Vam je bil krik in vik med otroci, ko je prišel med ognjem in dimom skratelj z nekaterimi hudobci iz zemlje ter divjal po odru. Večji

Stalo je tukaj 18 vojnih ladij, ogromnih, da smo jih primerjali po velikosti našim največjim cerkvam. Iz njih so moleli od vseh strani topovi, katerih pogled že človeka presune, če pomisli, da je tako orožje pripravljeno za uničevanje človeškega rodu in njegovega imetja. Pet ladij je naznanilo s topovi naš prihod, ki so nas potem v znak združenja in bratovskega sodelovanja obkolile, ter nam želele »dobro došli.« Pomorski vojščaki razstavili so se po pletenih lestvicah krog visokih jadernikov ter nas pozdravljali s »hurra«, na kar smo jim krepko odgovarjali.

Na ruski križarki »Nikolaj« zasliši se avstrijska cesarska pesem. Ista se je svirala tudi na italijanskem, francoskem in angleškem brodu, ki so stali razvrščeni krog Elektre. Od zdravi jim naša godba na veliki, evropskim pomorščakom dobro znani ladiji »Mariji Tereziji«, ko zasvira vsaki od zastopanih držav njeno ljudsko himno. Takrat smo bili sprejeti v vrsto vzdrževalcev in varovalcev občnega evropskega miru.

Smešničar.

A.: Zakaj je bilo dobro, da so bivšega našega urednika g. Ferka zaprli?

B.: Zato, da je imel čas »smešnice« študirati, katere priobči prihodnjič.

otroci so se smejali, manjši plaho gledali ter se za vsak slučaj oprijemali kril svojih mamic, a najmanjši so vili roke okoli vratu svojih ljubih starišev ter stokali in jokali, da je odmevalo po dvorani. Hvala Bogu, da so jih darovi dobrosrčnega Miklavža kmalu potolažili. Tudi ta večer je dobro uspel in z veseljem pričakujemo, da nam čitalnica ali bralno društvo kmalu zopet pošlje vabilo na kako veselico. V četrtek in v nedeljo se je v odmorih med posameznimi točkami tudi vsakdo lahko prepričal o izvrstnosti dobre kleti in kuhinje v Narodnem domu. Omne tulit punctum.

Iz kozjanskega okraja. (Raznote-rosti.) V našem okraju začelo se je močno gibanje. Ako srečaš kje dva kmeta, kaj misliš, o čem govorita? Govor suče se le o zadruzi, o konsumnem društvu in o zlatih časih, kateri imajo za kmeta nastopiti, ko bo moka, sol, kava itd. polovico zastonj. Razun tega pa še vino, kako po ceni bo. — Mi smo gotovo za vsaki napredek in zboljšanje kmečkega stanu, vendar dvomimo, da bi pri nas zadruga s kramarijo vspevala in kmetu toliko sreče in blagostanja prinesla, kakor se je nadja. Sliši se posebno, da misljo ustanoviti tako zadrugo v nedeljo, dne 10. decembra v župniji Pilštanj. Čuditi se moramo, kako so ljudje do tega prišli. Da je tukaj res vse dražje, kakor drugod, vzrok je gotovo velika oddaljenost od železnice in ker blago več stane, preden ga v te kraje dobimo. Ne pozabimo tudi, da imamo izvrstne trgovce, poštene, značajne može, kakor ravno blaga hiša trgovca in župana Supantiča in Schmidta na Pilštanju. Na naši strani so tudi vselej v boju za mili naš narod. Ravno tako imamo dva naša trgovca v Kozjem, vrlega župana gospoda I. Elsbacherja in J. Druškoviča, ki sta v hudih časih borbe za kozjansko občino šla z nami čez drn in strn. Ne odmetujmo torej takih mož, katere neobhodno potrebujemo, da nas sovražniki ne pozabljejo. Toliko v pomislek in prevdarek!

Gornja Radgona. (Slomšekov večer), katerega je priredilo naše bralno društvo v nedeljo dne 26. novembra v gostilni »K angelju« v proslavo 100tega rojstnega dneva našega nesmrtnega vladike Antona Martina, ostal bode našim zavednim Slovincem gotovo v blagem, trajnem in hvaležnem spominu.

Slavnostna dvorana je bila premajhna, da bi mogla vsprejeti vse došle Slomškovke častilce, zato jih je moralo žal veliko ostati v postranskih prostorih ali celo izostati. Potreba posebnega narodnega doma v Gornji Radgoni oglašja se vedno bolj. V slavnostni dvorani je visela na steni pred nami velika Slomškova slika, kakoršna se dobiva pri g. Drag. Hribarju v Celji, in katero so naša dekleta za ta večer krasno ovenčala.

Posamezne točke programa so se vršile v občno zadovoljnost. Naši marljivi in požrtvovalni tamburaši zabrenkali so najpoprej običajno: Naprej! Nato pozdravi načelnik bralnega društva vse navzoče, pove, da je pričenski s 26. novembrom t. l. napočila Slomškova stoletnica, katera se bode po vsem Slovenskem sijajno obhajala, in dá nadaljno besedo slavnostnemu govorniku, g. kapelanu Fr. Muršiču od Sv. Benedikta.

V svojem pristranem nad eno uro trajajočem govoru kazal nam je spretni govornik, kako se je najslavnejši Slovenec, knez in škof Anton Martin Slomšek, v vsem svojem življenju ravnal po slovenskem geslu: Vse za vero, dom, cesarja. Konečno nas je opominjal, naj bi tudi mi tako storili, naj bi se nikoli ne sramovali svoje sv. vere, svoje slovenske narodnosti, in naj bi nikoli ne opešali v stari zvestobi do avstrijskega cesarja, naj bi marveč povsodi v dejanju kazali svojo ljubezen do sv. vere, do mile slovenske domovine in do svojega svit. cesarja. Med velezanimivim govorom vladala je vzorna tihota, vsakdo se je bal, da bi mu ne usla katera lepa misel ali beseda, vsi smo bili globoko ginjeni in čez vse pričakovanje preseneteni. Zato je

tudi govoru sledilo frenetično odobravanje, ploskanje, in govorniku se je častitalo.

Na drugi točki vsporeda je bilo deklamovanje sledečih Slomškovih pesmij: »Bog za vse skrbi«, »Angelj varuh«, »Anica in piščeta«, »Popotnica vojaška«, »Predica«, »Večernica«, »Mati pri zibeli«, »Zdravica za Slovence«, »Preljubo veselje« in »Lahko noč«. Deklamovali so naši vrli fantje in dekleta. Občudovali smo zlasti tiste, ki so tukaj imeli svoje prve nastope pred večjim občinstvom. Tako se mladina uči premagovati govorniški strah ter dobiva pogum in veselje do govornišva in do gledaliških predstav. Občinstvo je pa pri teh deklamacijah še bolj spoznavalo Slomškovo za vse dobro in sveto vneto srce in je srkalo njegovega duha, kajti te pesmi so pristni izliv Slomškovega plemenitega srca.

Kakor vselej, tako moramo tudi tukaj pohvalno naglašati, da gornjeradgonski pevski in tamburaški zbor vrlo napreduje. To se je očitno pokazalo zopet pri tej slavnosti. Med različne točke vsporeda so nam vpletali vse pesniške in tamburaške umotvore.

Slednjič smo imeli še tombolo, katera je marsikomu prinesla lepe dobitke, bralnemu društvu pa lepe dohodke v pokritje raznih potrebščin. Bog plati vsem, ki so k tej slovesnosti kaj pripomogli!

Drugo leto pa hočemo pod milim nebom vprizoriti veliko večjo Slomškovo slavnost, katere se bode lahko vdeležila cela lepa župnija Sv. Petra.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mil. knez in škof) so dne 5. decembra v dvorni kapeli birmali princesinjo Luizeto in Elisabeto Windischgrätz iz Konjic.

(Iz šole.) Razpisana je na štirirazrednici v Ločah službe nadučitelja in učitelja, na Ponikvi učiteljska služba, istotako v Zidanem mostu in Libojah.

(Nemškimi časniki.) Z današnjim dnevom prepovemo vsem nemškim časnikom prevajanje vsakaterih naših člankov, dopisov in notic, bodisi v celoti ali v odlomkih, ako si prej niso izprosili dovoljenja pri našem uredništvu. Vsak časnik, ki ne bo upošteval teh naših besed, bomo postavnim potom začeli preganjati. Dogaja se namreč v zadnjem času, da nekateri nemški, nam nasprotni časniki polnijo z našimi članki kar cele predale in strani svojega dolgočasnega lista. Tako ne bo slo naprej!

(Prvi sneg!) Pozdravljene nedolžno bele snežinke! Kako bojazljivo prihajate iz višin! V velikih ovinkih, počasi padate na zemljo. Ne bojte se nas, ve ljubezne znanke! Že dolgo smo Vas pričakovali, z veseljem Vas danes pozdravljamo. V Mariboru pada danes prvi sneg. Skozi okna opazujejo veseli obrazi padajoče, mehke snežinke. Otroci jih lovijo z rokami in gledajo na tla ter presoajo, kdaj bodo prve kepe. Snežinke prihajajo vedno pogumnejše, v večjem številu. Na oblekah se nabirajo majhne plasti, strehe se belijo, ceste so belo odete. Pozdravljena zima v beli obleki!

(V Dornavi) je v soboto zjutraj pogorelo hišno in gospodarsko poslopje blagega posestnika Janeža Čuša, po domače Šeričevi. Ogenj je nastal vsled neprevidnega ravnanja z lučjo na dilah, kamor se je podala domača hčerka po pleve. Škode je okoli 3000 gld.; da niso še bili ponesrečeni bližnji sosed, zahvaliti imamo tamošnjemu grajščaku Quidu pl. Pongrazu, kateri je z lastno brizgalnico ob pravem času prihitel na pomoč ter tudi ugodnemu vremenu.

(Justični minister Kindinger) Slovincem ni naklonjen. Poslal je v Celje na okrožno sodišče najprej Wurmserja, kakor trdijo listi, prešestnika in hudega nemškega nacionalca. Koroškim Slovincem pa je poslal za sodnika v Velikovec onega Rotsedla, ki je zaradi prenapetega nemštva moral zapustiti Šmarje in Slovenji Gradec. V Pliberk pa je

poslal Kindinger za sodnika nekega Pirkerja, ki ne zna besedice nemški, čeprav je v okraju 17.206 Slovencev in le par tisoč pri ljudskem štetju namišljenih Nemcev. Naši časniki pa pišejo članke proti obstrukciji Čehov in jih prosijo, da za božjo voljo naj ne postopajo pretrdo, preglasno proti sedanji vladi! Tako je!

(Kozjanski krajni šolski svet) je tako sestavljen: Julij pl. Vistarini uradni vodja v Brežicah, načelnik; Marko Tomažič, njegov namestnik. Duhovščino zastopa I. Tombah, a ostali udje so: Ferdinand Kunej iz Št. Petra, Miha Horvat iz Kozjega, Martin Vrečko iz Prevorja, Miha Volavšek iz Jelševca pri Kozjem. Zastopnik učiteljstva je M. Moric, nadučitelj v Št. Petru. Razvidno je, da so v tem šol. svetu sami Slovenci. Tako je prav!

(Osobne vesti.) Sodni adjunkt Feliks Mahački pride iz Arnoza kot sodnik v Greifenburg, Albert Fišer iz Jvnika kot sodnik v Gmünd, Ludovik Wenedikter iz Slov. Bistrice kot sodni tajnik k okrožnemu sodišču v Maribor, dr. Anton Rogina kot sodnik v Kranjsko goro, Hubert Wagner iz Laškega trga v Šmarje pri Jelsah, Jurij Kristof iz Šmarja v Železno Kapljo.

(Loka pri Zidanem mostu.) Od 12. do 19. novembra se je obhajal v Loki pri Zidanem mostu sv. misijon, katerega so vodili č. gg. lazaristi od Sv. Jožefa nad Celjem Pogorelec, Kitak in Ferjančič. Prepričevalne vnete pridige o resnicah sv. vere so privabile mnogo poslušalcev od blizu in daleč. Obhajanih je bilo okoli 2000. Naj povrne ljubi Bog častitim gg. misijonarjem njih obilni trud.

(V Gradcu) je umrl dne 7. decembra prelat dr. Alojz Hebenstreit. Pokopaval je prednico Vincentinija, in pri tem opravilu zadela ga je kap. Bil je učen mož in blag značaj!

(Südmarke podružnica v Jarenini) se je ustanovila zadnjo nedeljo. Naši Posil-Nemci so se mislili strašno razkoračiti v Jarenini, toda njihove namene so jareninski Slovenci pravočasno preprečili. Komisarja in 5 žandarjev so jim oskrbeli, iz česar so nasprotniki lahko spoznali, da so v Jarenini pošteni, miroljubni Slovenci gospodarji. Hvala poslancu vitezu Berkusu za njegovo posredovanje! Sicer pa še spregovorimo obširnejše o tem zborovanju.

(Petrolejni studenec v Vitanju.) Kakor smo zadnjič poročali, je začel žid dr. Münzer kopati v Lorgerevem hlevu ter iskati petrolej. Kopali so dva dni — a našli niso ničesar. Petrolej je pritekel na Lorgerevo zemljišče iz Hofbauerjeve kleti.

(Iz Vitanja.) Mojster Skaza je lepo popravil oltarje in pridiznico v cerkvi Matere božje na hribcu. Te dni je pa izvršil popravilo oltarjev in prižnice v podružnici sv. Antona jako okusno in po nizki ceni. Zdaj se je povrnil zopet v Gröden na Tirolskem. Slovenci, obrnite se do tega našega vrlega umetnika, če nameravate olepšati svoje hiše hožje ali si naročevati križe ali različne podobe.

(Zmešnjava.) Dr. Wolfhart je poslanec za mestno skupino Maribor-Ptuj. V državnem zboru sedi med nemškimi nacionalci. Zdaj pa so se naši Nemci začeli pripraviti, kje naj pravzaprav sedi. Dr. Edi Glaschnigg pravi, da mora med Šenererja in Wolfa, mariborski mestni zbor pa meni, da naj le ostane, kjer je sedaj. Mi smo radovedni, kdo bo močnejši, dr. Edi Glaschnigg ali pa mestni zbor?

(Bismarkova ulica) bo se po včerašnjem sklepu našega mestnega zbora imenovala v graškem predmestju se nahajajoča meščanska ulica. Zakaj ravno meščanska ulica? Ker se v njej nahajajo c. kr. gimnazija, c. kr. učiteljske, c. kr. vladna, c. i. kr. korni komando in — dr. Glaschnigg. To je škandal, da si mestni zbor drzne ravno to ulico imenovati po Bismarku, tem zakletem sovražniku naše Avstrije. Bismark našim dijakom ne sme in ne more biti ideal. Zato je sedaj dolžnost c. kr. ravnatelj gimnazije in učiteljske, da v prvi vrsti protestirata proti sklepu mestnega zbora, dolžnost pa je tudi vseh poštenih,